

Boronów

Boronów leży na północy województwa śląskiego, w powiecie lublinieckim. Nazwa wsi wywodzi się prawdopodobnie od borów porastających niegdyś okolicę lub od nazwiska jej właścicieli Boronowskich.

Gmina Boronów rozciąga się w dolinie rzeki Liswarty i jej prawego dopływu Leńcy, w obrębie Obniżenia Liswarty i Garbu Herbskiego, należących do Wyżyny Woźnicko - Wieluńskiej. Od 1998 roku obszar gminy Boronów wchodzi w skład Parku Krajobrazowego "Lasy nad Górną Liswartą".

Liczne nazwy przysiółków, n.p.: Podhuta czy Smolny Piec, a także nazwy ościennych wsi - Hucisko, Szklana Huta, wskazują na przemysłową przeszłość okolic. Związana była ona głównie z prężnie rozwijającym się na tym obszarze w XVI-XIX w. górnictwem i hutnictwem

Liswarta płynąca dnem dawnego stawu hutniczego

Kaplica św. Barbary - patronki górników (przeniesiona z Zump)

Droga biegnąca po grobli dawnego stawu hutniczego

Kościół Matki Boskiej Różańcowej z XVII w. położony nad dawnym stawem hutniczym

Korzenie przyporowe drzew zajmujących podmokłe dno dawnego stawu pohutniczym

Boronów na mapie z II połowy XIX w.

Historyczna zabudowa w centrum Boronowa

Boronów stał się ośrodkiem przemysłu górniczego-hutniczego dzięki sprzyjającym warunkom naturalnym. Pierwszorzędne znaczenie miały bogate zasoby surowców i energii.

ZASOBY NATURALNE

RUDY ŻELAZA

- czwartorzędowe rudy darniowe i bagienne
- jurajskie syderyty ilaste

WODY PŁYNĄCE

- wzbogacanie rud w płuczkach
- napędzanie kół siłowni wodnych
- spławianie urobku i produktów z żelaza

LASY

- produkcja węgla drzewnego
- materiał na obudowy górnicze do zabezpieczania chodników i sztolni
- drewno budowlane